

fahren wie früher MBh. 3, 12131. P. 5, 3, 53. 6, 2, 22. अज्ञत्^० was früher vocalisch auslautend gewesen ist 3, 1, 97, Sch. Vop. 7, 66. वान्धवा भूतपूर्वाश्च so v. a. und die Verwandten sind tot MBh. 1, 6130. अ^० was früher nicht dagewesen ist R. 1, 9, 20. भूतपूर्वक = भूतपूर्व AK. 2, 1, 13. H. 964. nom. abstr. भूतपूर्वता f. die früheren Verhältnisse Spr. 3951.

भूतप्रकृति (भूत + प्र^०) f. der Urgrund der Wesen Nir. 14, 3.

भूतब्रह्मन् (भूत + ब्र^०) m. = देवल ÇABDAM. im ÇKDr.

भूतभर्तृ (भूत + भ^०) m. der Herr der bösen Wesen, Bein. Çiva's RĀGA-TAR. 2, 169.

भूतभावन (भूत + भा^०) adj. den Geschöpfen Heil bringend; s. u. 1. भावन 1, b. Nach dem Schol. ist in der Verbindung भावितभूतभावन BHĀG. P. 5, 17, 18 भूतभावन n. = स्वद्वय (vgl. भावन 3, g.) und भावित = प्रकटित; wir übersetzen das comp. den geschaffenen Wesen Heil bringend.

भूतभाषा (भूत + भा^०) f. die Sprache der bösen Wesen, der ΠΙÇÁKÁ KATHĀS. 7, 29. 8, 30. HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 22. Davon adj. ०मय (f. ई) in dieser Sprache abgefasst: वृक्तकथा KĀVĀD. 1, 38.

भूतभाषित (भूत + भा^०) n. = भूतभाषा Verz. d. Oxf. H. 214, a, 12.

भूतभृत् (भूत + भृत्) adj. die Wesen erhaltend BHAG. 9, 5. सर्व^० PAÑĒAR. 4, 3, 27.

भूतभैरव (भूत + भै^०) 1) m. Bez. eines best. Receipts (रस) Verz. d. B. H. No. 982. — 2) n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 93, a, 46.

भूतभौतिक (भूत + भौ^०) adj. aus den Elementen und aus dem, was aus ihnen gebildet ist, bestehend BĀLAB. 37.

भूतमय (von भूत) adj. aus den Wesen gebildet, die Wesen in sich enthaltend HARIV. 13777, v. 1. für भूतभव.

भूतमहेश्वर (भूत + म^०) m. der hohe Herr der bösen Wesen, Bein. Çiva's R. GORR. 1, 38, 3.

भूतमातर (भूत + मा^०) f. Mutter der Wesen, pl. MBh. 3, 199. Nil.: भूतमातरो गौरीपद्माद्यो ब्राह्मीमाहेश्वर्यादयश्च.

भूतमातात्सव (?) Verz. d. Oxf. H. 33, a, 12. Verz. d. B. H. 136, a (131). Es ist wohl भूतमहात्सव zu lesen.

भूतमात्रा (भूत + मा^०) f. pl. die feinen Elemente (s. तन्मात्र) M. 12, 17. die groben (भूत) und die feinen (मात्रा) Elemente (nach dem Schol.) BHĀG. P. 6, 4, 25. die zehn primären Objecte (1. वाच, 2. गन्ध, 3. रूप, 4. शब्द, 5. अन्नरस, 6. कर्मन्, 7. सुखदुःखे, 8. आनन्द, रति, प्रज्ञाति, 9. इत्या, 10. मनस्) KAUSU. Up. 3, 8.

भूतमारी (भूत + मा^०) f. ein best. Parfum, = चीडा RĀGAN. im ÇKDr.

भूतयज्ञ (भूत + यज्ञ) m. Opfer an die Wesen, eines der fünf महायज्ञ H. 822. ऀव. GRHJ. 3, 1, 2. यद्वलिं करोति स भूतयज्ञः 3. ÇAT. BR. 11, 5, 6, 2. M. 4, 21 (vgl. 3, 81). Verz. d. Oxf. H. 263, a, 4. 277, a, No. 654.

भूतयोनि (भूत + यो^०) f. der Urquell der Wesen KAIV. Up. bei MUIR, ST. IV, 304. COLEBR. Misc. Ess. I, 342.

भूतरय (भूत + रय) m. pl. N. einer Klasse von Göttern unter dem 5ten Manu BHĀG. P. 8, 3, 3.

भूतराज (भूत + राज) m. der Fürst der bösen Geister, Bein. Çiva's BHĀG. P. 3, 14, 23. 4, 2, 32. Verz. d. Oxf. H. 231, b, 1.

भूतरूप (भूत + रूप) adj. die Gestalt eines bösen Wesens habend PAÑĒAR. 4, 3, 68.

भूतल s. u. तल 1.

भूतलिका (wohl von भूतल) f. Trigonella corniculata Lin. (पृक्ता) RĀGAN. im ÇKDr.

भूतलिपि (भूत + लि^०) f. die Schrift der bösen Wesen, Bez. einer best. Zaubersformel Verz. d. Oxf. H. 103, b, 15.

भूतलोन्मथन (भूतल + उ^०) m. N. pr. eines DĀNAVA HARIV. 12942.

भूतवत् adj. mit dem Worte भूत verbunden: तदस्यैतद्भूतवत्तम deshalb enthält sein Name (sc. भूतपति so v. a. Rudra) das Wort भूत AIR. Ba. 3, 33.

भूतवर्ग (भूत + वर्ग) m. die Schaar der bösen Wesen MĀRK. P. 26, 29.

भूतवास (भूत + वास) m. Terminalia Bellerica Roxb. (Wohnort der bösen Wesen, weil die Nüsse dieser Pflanze als Würfel gebraucht wurden) AK. 2, 4, 2, 39. Vgl. भूतावास, wie auch HARIV. 14900 in der neueren Ausg. für भूतवास der älteren gelesen wird.

भूतवाहन (भूत + वा^०) adj. auf den Gespenstern reitend, Beiw. Çiva's ÇIV.

भूतवाहनसारथि (भूत-वा^० + सा^०) m. der Wagenlenker des von Gespenstern gezogenen Wagens, Beiw. Çiva's ÇIV.

भूतविक्रिया (भूत + वि^०) f. Besessenheit, Fallsucht RĀGAN. im ÇKDr.

भूतविद् (भूत + विद्) adj. die Wesen kennend ÇAT. BR. 14, 6, 7, 4.

भूतविद्या (भूत + वि^०) f. die Wissenschaft von den Wesen, welche die Menschen heimsuchen, und von ihrer Abwehr KHĀND. UP. 7, 1, 2. 4. SUÇR. 1, 2, 1. 11. 11, 18. 2, 334, 7. 20. Verz. d. Oxf. H. 123, a, 15.

भूतविनायक (भूत + वि^०) m. Führer der bösen Wesen, pl. BHĀG. P. 6, 6, 18.

भूतविलु (भूत + वि^०) m. N. pr. eines Mannes Journ. of the Am. Or. S. 6, 361.

भूतवीर (भूत + वीर) m. pl. N. pr. eines Geschlechts AIR. Ba. 7, 27.

भूतवृत्त (भूत Gespenst + वृत्त) m. Trophis aspera und Calosanthus indica Bl. H. an. 4, 320. MED. sh. 53. Terminalia Bellerica Roxb. H. an.

भूतवेपी (भूत + वेप) f. eine weissblühende Vitex Negundo AK. 2, 4, 2, 51 (०वेशी gedr.).

भूतशुद्धि (भूत + शु^०) f. Reinigung der Elemente (im Körper) WEBER, RĀMAT. UP. 322. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 104, a, 10.

भूतसंसार (भूत + सं^०) m. die Welt der Wesen M. 1, 50.

भूतसंक्रामिन् (भूत + सं^०) adj. in der Stelle: वैराजं सामं श्रद्धो मनुष्याणामश्चः पशूनां तस्मात्तो भूतसंक्रामिणावश्च श्रद्धश्च TS. 7, 1, 4, 6.

भूतसंघ (भूत + संघ) m. die Schaar —, die Gesamtheit der Wesen LA. (II) 100, 7 v. u. die Gesamtheit der Elemente MĀRK. P. 23, 15.

भूतसंचार (भूत Gespenst + सं^०) 1) m. Besessenseit RĀGAN. im ÇKDr. — 2) f. (1) ई Waldbrand ÇABDAM. im ÇKDr.

भूतसंताप (भूत + सं^०) m. N. pr. eines Asura BHĀG. P. 8, 10, 20. — Vgl. भूतसंतापन.

भूतसंतापन (भूत + सं^०) m. N. pr. eines Daitja, Sohnes des Hiraṇyāksha, HARIV. 194, VP. 147. — Vgl. भूतसंताप.

भूतसंभव (भूत + सं^०) m. der Untergang der Geschöpfe, — der Welt: अर्भूतसंभवम् MBh. 3, 188. यावद्भूतसंभवम् Spr. 2199. 2834.

भूतसर्ग (भूत + सर्ग) m. Schöpfung der Wesen (acht Arten देवयोग्यः, die Menschen und fünf Arten तिर्यग्योग्यः, nämlich Vieh, Vögel, Wild,